

valgt, thi man kan ikke saaledes løsrive eller tage et Afsnit af en Periode, i hvilken Lønningerne har været underkastet en Reduktion, man maa ogsaa medtage den Periode, hvor Lønningerne steg til den Højde, fra hvilken Nedgangen har fundet Sted. Hvis man vil have et rigtigt Billede af Lønforholdene, vil det være nødvendigt at gaa tilbage til 1914. Den gennemsnitlige Timefortjeneste den Gang for faglærte Arbejdere var ifølge Statistiske Eiterretningers Septemhernummer 61,6 Ø., medens den i Januar Kvartal 1927 var 1 Kr. 58 Ø., og for ufaglærte Arbejdere var Timefortjenesten i 1914 45,5 Ø. og i Januar Kvartal i Aar 1 Kr. 26 Ø. Det er en Stigning i Timelønnen i disse to Perioder paa 160—170 pCt., medens Pristallet i Januar 1927 kun viser en Stigning paa 81 pCt. Det burde Fagforeningslederne, som har Arbejdernes Ve og Vel mellem Hænderne, og som er deres Tilidsmænd, sige disse aabent og ærligt i Stedet for altid at præke Klassehad og raabe Løntrykkeri. Arbejdsløsheden vilde maaske da tage en Vending til det bedre til Gavn for hele Samfundet, Arbejdere saavel som Arbejdsgivere; thi Arbejdsløshed er — deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Julin — den værste Svøbe, et moderne Samfund kan lide under, ja, en Forbandelse for den eller dem, der uforskyldt er blevet Genstand derfor. Et forhenværende socialdemokratisk Medlem af dette Ting betegnede den under en Debat forleden i Socialvirke her i København som en Tragedie; den havde imidlertid det Lyspunkt, at den skærpede Klassekampen, hvad han regnede for et Gode. Jeg tilføjer, at det var den samme Mand, som en Gang betegnede de Mennesker, der lagde lidt til Side, sparede op af deres Fortjeneste, som Snyltere og Skadedyr. En ejendommelig Udtalelse, at bekymre sig for den Dag i Morgen var der altsaa ingen Anledning til.

Naar jeg har gjort disse Bemærkninger angaaende Lønspørgsmaalet, er det, fordi der intet Grundlag er for Socialdemokratiets Krav om Lønforhøjelse, tværtimod. I Tidsrummet fra 1914 til Januarprisreguleringen i 1927 er Timelønnen steget med ca. 170 pCt. baade for faglærte og ufaglærte Arbejdere, medens Pristallet i samme Tidsrum kun er steget med 81 pCt. Hvis man endvidere vil drage Lære af andre Forhold, Selvangivelserne for sidste Aar, særlig Landbrugets Indkomster, hvis Rigtighed det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen betvivlede — det skal jeg

senere komme tilbage til —, og Skatteraadets Meddelelser desangaaende, der udviser en Indtægtsnedgang paa 30—40 pCt., og samtidig studerer de Regnskaber, der er indsendt til Gennemsyn af Det landøkonomiske Driftsbureau, viser disse Tal bedre end noget andet, at der er mere Grundlag for Reduktion af Lønnen end for Forhøjelse.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen stod i Aar som sædvanlig og gentog sin Mistæneliggørelse af Landbostanden med dens smaa Indtægter og betegnede det som Skattesnyderi. Det ærede Medlem udtaler Sp. 445, at Byernes Befolkning, alle de pengelønnede, alle, der er pligtige til at aflægge Regnskab, alle, hvis Indtægter kan kontrolleres, uundgaeligt maa betale nogen Skat, som de kunde spares for, fordi der ikke betales den Skat, som skulde betales af dem, der driver det større og det største Landbrug — altsaa med andre Ord Skattesnyderi. Det ærede Medlem tror aabenbart ikke, at denne Krise, der rammer alle Klasser, og som alle Samfundslag er underkastet, i nogen nævneværdig Grad rammer Landbrugets Udøvere. Nu er der jo heldigvis andre Socialdemokrater, som har et noget andet Syn, en noget anden Opfattelse. Kort forinden det ærede Medlems Analyse af Landbrugets økonomiske Forhold, dets Indkomster o. s. v., blev der af det ærede Medlem, den forhenværende Landbrugsminister Hr. Bording her i Tinget forelagt et Lovforslag om midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Landbruget; det ærede Medlem indledede sin Forelæggelsestale — det findes Sp. 43 — med at sige: „Jeg tror nok, jeg tør sige, at alle her i Landet, og ikke mindst i denne Sal, er klare over, at den Krise, der har ramt det danske Landbrug, i Omfang og Virkning er større end nogen anden Krise indenfor Landbruget i den sidste Menneskealder.“ Uden i mindste Maade at gøre Forsøg paa at sætte disse to brave Mænd op mod hinanden tør jeg nok sige, at deres Opfattelse af Landbrugets Stilling er himmelvidt forskellig, men det er jo forklarligt, thi det Stade, hvorfra de ser det, er ogsaa vidt forskelligt, idet den ene ser Tilstanden og kender Forholdene fra et praktisk Standpunkt, medens den andens Betragtning er af mere overfladisk, teoretisk og videnskabelig Art; det ærede Medlem har ved Studium gjort det til et særligt aarligt Speciale. Naar jeg brugte Udtrykket „overfladisk“, er det ud fra den Betragtning, at nogle Tal, som det ærede Medlem i sin